

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Martin Škoda: Využití pastorační a katecheze při resocializaci vězňů, KTF, Praha 2010

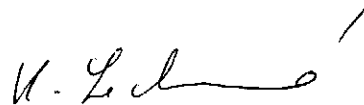
Autor si zvolil téma, které pro zpracování skýtá výhodu i nevýhodu. Výhodu vidím v jeho velké motivovanosti tématem, které zná z osobní zkušenosti a ze zkušenosti mnohých kolegů v oboru, nemusel řešit problém přístupu k datům a materiálům. Nevýhodou je malý odstup od hodnocené skutečnosti a rovněž i její relativní „mládí“, jelikož vězeňská duchovní služba se mohla začít rozvíjet v novodobých poměrech až v devadesátých letech 20. století. Oceňuji, že jsou v úvodu jasně stanoveny teze a v závěru vyhodnocena jejich platnost, ale mám podezření, že k takovému závěru - že prostor pro pastorační a katechezi vězňů je vytvořen, ale ne plně využíván - by autor došel snadno i bez zpracování této studie; navíc mnohé pasáže práce, samy o sobě velice zajímavé, svým obsahem daleko přesahují takto stanovený cíl práce. (Pro samotnou pastorační práci ve věznicích by možná mohlo být daleko zajímavější zaměřit se vědomě více na její vlastní obsah, na kvalitu a účinnost katechezí, atp.)

Schéma práce je poměrně promyšlené, alespoň pokud jde o logický sled jednotlivých kapitol, ale dosti nevyvážené, srovnáme-li rozsah teoretické a praktické části, přičemž praktickému provádění katechezí jsou věnovány ani ne dvě strany (v rámci hodnocení dotazníku - 4.1.3.). Z formálního hlediska je nutné vytknout časté chyby v interpunkci a místy málo srozumitelné formulace (co znamená nadpis „Aspekty dat“?), komplikované nadužíváním cizích slov (např. s. 55 nahoře: „řešení obsedantních tendencí antirhetickou metodou“; s. 47: „numinózní duchovní struktury“), atp.

V anglických textech (anotace a resumé) je spousta gramatických chyb a resumé je přeloženo nesprávně i co do smyslu, zvl. třetí odstavec o cíli práce (kromě používání neexistujících výrazů jako „pastoration“ nebo „pastorational ministry“). Celé práci by prospěla důkladnější jazyková korektura. Rovněž rozdělení literatury by zasluhovalo úpravu (v pramenech jsou uvedeny pouze bible, KKC, CIC a církevní dokumenty, které s hlavním tématem práce souvisejí jen velice nepřímě, přičemž třeba zhodnocení teze č. 3 uvádí jako prameny zcela jiné materiály (str. 69). Závěr je až na jeden odstavec pouze dalším rozvedeným popisem schématu práce.

Není mi jasné, proč je katecheze v dotazníku redukována na přípravu jednotlivců ke svátostem (str. 67), ačkoli je v úvodním objasnění pojmů definována (zcela správně) mnohem širěji. Rovněž by mne zajímalo, proč autor hodnotí evangelizační činnost jako něco, co už přesahuje rámec dosažení účelu výkonu trestu, na rozdíl od pastorační a katecheze (str. 21-22).

Velice si však cením autorovy snahy o získání a uspořádání velkého množství historických, legislativních i praktických informací ohledně duchovní služby ve věznicích. Oceňuji též schopnost zařazení vlastních zkušeností do širšího kontextu celé vězeňské služby a celorepublikové situace, a to vše na ekumenické úrovni. Doporučuji práci k obhajobě.

V Praze dne 15. 1. 2010

PhLic. Kateřina Lachmanová, ThD.